நமக்குத்தான் சொந்தம் என்ற வகையில் நாம் வாதாடிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த உரிமையை நாம் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டு வருகிறோம். இது ஏதோ நமக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே ஒரு தகராறான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்ற அளவில் அல்ல. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நல்ல நட்புறவு இருக்க வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில்தான், அதே நேரத்தில் நம் உரிமைகளை நாம் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை என்ற அளவில் கச்சத் தீவு நமக்குத்தான் சொந்தம் என்பதை வலியுறுத்தி வருகிறோம். இந்த அவையில் அதுபற்றி நாம் ஒருமுறை விவாதித்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகும் மத்திய அரசிடம் அதை வலியுறுத்தி நாம் எடுத்துக்கூறியும் எழுதியும் வந்திருக்கிறோம். இப்போது அங்கு அந்தோனியார் கோவில் திருவிழா வைபவத்திற்கு தமிழக கத்தோலிக்க மக்கள் செல்ல முடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டு அரசாங்கம் இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் கலந்து அந்த நிலை பற்றிய விளக்கங்களை அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டு இதுபற்றி மத்திய அரசுக்கு உடனடியாக எழுதி உரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கும் என்ற நிலையை மட்டும் இங்கே நான் விளக்கி, ஆகவே அவையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிப்பதற்கு தேவை இல்லை என்ற கருத்தினைக் கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றி வைத்து இதை விவாதிக்கவேண்டிய தேவை இல்லை என்று நான் கருதுகிற காரணத்தினால், இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(இ) சிவாஜி சேனை தொண்டர்கள், பம்பாயில் தமிழர், தென் இந்தியர் கடைகளை, சிற்றுண்டிசாலைகளை இவற்றை தாக்கியதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. மார்டின் அவர்கள் இன்னொரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில்—

"2—3—1970-ல் பம்பாயில் முழு அடைப்பு நடத்திய சிவாஜி சேனைத் தொண்டர்கள் பம்பாயில் உள்ள தமிழர்கள் கடைகள் மீது தாக்குதல் நடத்தியுள்ளார்கள். சங்கிலிப் பகுதியில் தமிழர்கள் மற்றும் தென் இந்தியர்கள் நடத்தும் ஹோட்டல் மீது சிவாஜி சேனைத் தொண்டர்கள் கல்வீச்சு நடத்தியுள்ளனர். ஹோட்டல்களின் பூட்டுகளை உடைத்து கொள்ளை அடித்துள்ளார்கள். தமிழ்ப் பெருமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு பம்பாயில் பெரும் நெருக்கடியும் பதட்ட நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளது" ஆகவே சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டுமென்று கோரியுள்ளார்கள்.

இது எப்படி அவை நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கக் கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி சுருக்கமாகக் கூறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகம் நீண்ட பாரம் பரியங்களைக் கொண்ட தமிழகமாகயிருந்தாலும், தமிழகம் நல்ல வளம் கொழிக்கும் தமிழகமாகயிருந்தாலும், தமிழகம் வற்றாத ஜீவ நதிகளைக் கொண்ட தமிழகமாகயிருந்தாலும் (குறுக்கீடு)—இது முக்கியமான பிரச்சினை, எல்லாயிடத்திலும் தமிழர்களை அடிக் கிறான்—வற்றாத வளம் உள்ள வயல்களைக் கொண்டதாக தமிழக மாயிருந்தாலும், கடலுக்கடியில் நல்ல முத்துக்கள் வளமிருந் தாலும், பூமிக்கடியில் தங்கமும் பொன்னும் உடையதாக தமிழக மிருந்தாலும், சொந்த நாட்டுக்காரர்கள் இங்கு வாழமுடியாத நிலையில் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சொந்த நாட்டுக்காரர்கள் சுரண்டப்படுகிறார் களோ இல்லையோ ஆனால் தமிழக மக்கள் பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்று பிழைப்பு நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. குறிப்பாக இதை இந்த அரசு நன்றாக அறிந் திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இவ்வாறு சென்றவர்களில் சிலர் இன்று மராட்டியத்தில், குறிப்பாக பம்பாயில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அங்கு சாதாரணமான வேலை செய்து கொண்டுவரும் அந்த மக்கள், இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், அங்கு தோல் பதனிடுதல், தோலைப்பதனிட்டு செருப்பு செய்தல் இவைகள் போன்ற சாதாரண வேலைகளைச் செய்துகொண்டு அங்கு குடியிருக் கிறார்கள். அவ்வாறு பம்பாயில் குடியிருக்கும் அந்த மக்களுக்கு அடிக்கடி, தொடர்ந்து ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, பம்பாயில் வாழும் சிவசேனைத் தொண்டர்கள் தீங்கிழைப்பது இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மராட்டிய, மைசூர் எல்லைத் தகராறில் தமிழர்கள் தாக்கப்படுவதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையில் எல்லாத் தமிழர்களும் கவலை கொள்ள வேண்டியதாக யிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதமே தொடங்கி விடு வீர்கள் போலிருக்கிறதே.

திரு. டி. மார்டின் : ஒரு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் மற்றொரு மாநிலத்தில் சென்று, பிழைப்புக்காகச் சென்று தொழில் நடத்து வதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் பூரண உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஆனால், பிற மாநிலத்திற்கு செல்லும் தமிழர்கள், மக்க ளாகவே மதிக்கப்படாத நிலைமை, சாதாரணமாக 'சாட்ல்ஸ்' என்று சொல்வார்களே அந்தப் பொருளில் மதிக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக அந்த மாநிலத்தில் தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிந்திருந்தும், சிவசேனைத் தொண்டர்கள் இந்தவித மாகத் தொல்லை கொடுப்பார்கள் என்று தெரிந்திருந்தும், அங்கு

சரியான போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்து தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இது சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. தமிழகத்திலே எல்லோருக்கும் வாழ்வளிக்க முடியவில்லை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சினையிருப்பதால், வேலை தேடிச் செல்லும் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு. இதுபற்றி சபையை ஒத்தி வைத்து விவாதிப்பதால், அது மராட்டிய அமைச்சரவைக்கு எட்டும், தமிழர்களை எடுத்ததற்கெல்லாம் அடிக்கலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுள்ள அந்த இடத்தில், எடுத்ததற்கெல்லாம் அடிக்க வேண்டாமென்ற எண்ணம் ஏற்படும். ஆகவே, இந்த நடவடிக்கைகளைப்பற்றி விவாதிக்க, சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, வளமான தமிழகத்திலேயிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு வேலைத்தேடிச் சென்று வருகின்ற நிலைமை 1967-க்குப் பிறகு ஏற்பட்டது அல்ல, அதற்கு முன்பே இந்தப் புனிதமான அத்தியாயம் ஆரம்பமாகிவிட்டது, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சுமார் 100, 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அது ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நன்கு அறிவார்கள். ஆனால் அப்படி வேலைத் தேடிச் சென்று கொடுமைக்கு ஆளாகின்றவர்கள் நம்முடைய தமிழர்கள், மற்றும் தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்கின்ற கருத்தினையும் திரு. மார்டின் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சிறுபான்மையினரையும், அதேபோல் வேறு மாநிலத்திலிருக்கின்ற நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சிறுபான்மையினரையும், முறையே நாமும் நேச மனப் பான்மையோடு நடத்த வேண்டும், அதுபோன்று மற்ற மாநிலத்திலுள்ள மக்களும் நேச மனப்பான்மையுடன் நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையில் நாம் கிஞ்சித்தும் பின்னேக்கிச் செல்லவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே தான் அண்மையில், மைசூர் மாநிலத்திலே, நம்முடைய தமிழர்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட்ட நேரத்திலே உடனடியாக இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டது. அதைப்போலவே நாங்கள் எதிர்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே, பம்பாயிலே சிவசேனையின் சார்பாக தமிழர்கள் அல்லது தென்னாட்டு மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்ட நேரத்தில் இங்கிருந்து ஒரு தூதுக்குழுபோல, விசாரித்து அறிவதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அங்கே சென்றிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியாக ஆனதும், அதுபற்றி விசாரிப்பதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கே அனுப்பப்பட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் இந்த அவையிலேயுள்ளவர்களுக்கு நனகு தெரியும். ஆனாலும் தொடர்ந்து, அடிக்கடி இந்த நிலைமை மராட்டிய மாநிலத்திலே வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலைமைகள் இனியும் ஏற்படாதவண்ணம் அங்கிருக்கின்ற தமிழர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மராட்டியத்தினுடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் நான் எழுதுவேன். அவர்களுககு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன். எனவே அந்த அளவில் கூறி, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப்பிறகு, இப்பொருள்குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் இல்லை என்று கருதி, அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(4) கவன ஈர்ப்பு

திருமயம் தொகுதி கோட்டூர் பகுதியில் ஏழை அரிசன விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்ய பாதுகாப்பு அளித்தல் குறித்து.

அடுத்து, 41-வது விதியின்கீழ் புலவர் பொன்னம்பலம் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு உடனடிப் பொது முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

"திருமயம் தொகுதி, கோட்டூர்ப்பகுதியில் ஏழை அரிசனங்களுக்கு பட்டா வழங்கப்பட்டுச் சாகுபடி செய்துவந்த புன்செய் தரிசு நிலங்களையும், சீர்திருத்தம் செய்யமுயன்ற புன்செய் தரிசு நிலங்களையும் செம்மைப் படுத்த விடாமலும், மீண்டும் உழவிடாமலும் ஒரு சிலர் தடுத்துத் தொல்லை கொடுத்து வருகின்றமை குறித்தும், அவ்வேழைமக்கள் உழுது சாகுபடி செய்யத்தக்க வகையில் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டியது குறித்தும்".

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கோட்டூர்க் கிராமத்தில் சர்வே எண்கள். 63/2, 261/5, 6 ஆகியவற்றிலுள்ள 20.43 ஏக்கர் தீர்வை விதிக்கப்பட்ட தரிசு நிலத்தை 'தர்க்காஸ்து' (ஒப்படை மனு) விதிகளின் கீழ் 1965-ல் திருமயம் தாசில்தார் 7 அரிசனங்களுக்கு ஒப்படை செய்தார். அதேபோன்று, சர்வே எண். 63/1-ல் உள்ள தீர்வை விதிக்கப்படாத தரிசு நிலம் 5.72 ஏக்கர். 1969-ல் 4 அரிசனங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட்டு அவர்களுக்குத்